

Župnikovo pismo

V POSTU 2015

Dragi dobrepoljski farani, dragi bratje in sestre!

V POSTU vam vsako leto napišem postno pismo. V njem vam kot vaš dušni pastir pišem predvsem o stvareh, ki se tičejo našega duhovnega življenja, saj je to prvenstvena naloga župnije. Letos vam bom razložil načrt obnove naše župnijske cerkve, ki pa ima tudi edini namen, da bi v njo še rajši zahajali, v njej še bolj doživljali Boga in ga čim lepše častili ter odhajali domov z mirom in tolažbo v srcih.

Zadnje čase smo priče raznih žalostnih stvari, ki nas morajo boleati. V svetu nasilje, ki ga izvajajo Islamisti, saj pod njihovim sovraštvom umirajo v glavnem kristjani. V Evropi, posebno v Sloveniji, pa je vsled življenjskega uživanja naš državni zbor sprejel spremembo Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, na kar verni ne smemo molčati, sicer bomo sokrivi velikih in težkih zablod, če ne celo uničenja človeške družbe. Spomnimo se Sodome in Gomore. Narediti moramo, kar moremo, zato vas vabim k podpisu za referendum, še posebno pa h goreči molitvi za zdravo pamet v našem narodu. Kristjani postajamo manjšina, kar pa pri Bogu ni pomembno. Važno je, kako mi zaupamo in verujemo vanj, saj Bog pokaže svojo vsemogočnost, predvsem ko z malo vojsko premaga veliko. Goreče vas vabim, da bi se povečala naša molitev, da si še bolj prizadevamo za dosledno krščansko življenje, ki je polno medsebojne ljubezni in pomoči in da vredno in pobožno prejemamo svete zakramente. Bog svojih ne zapusti, želi pa naše zaupanje in predanost.

Ko sem pripravljal to pismo, smo bili sredi priprav in izvedbe iz-

bora novih članov ŽPS. Ta, sicer posvetovalni organ v župniji, ima pomembno vlogo in meni osebno zelo veliko pomeni. Dosedanjemu ŽPS sem iz srca hvaležen za petletno delo, ki je bilo zelo zavzeto, resno in poglobljeno in moram reči, da sem si dolgo samo želel takega ŽPS. Po dolgih letih skupne rasti se resnično vidijo sadovi. Upam, da bomo z novim, ki ste ga odgovorno izbrali, lahko nadaljevali skupno delo v blagor celotne župnije. Prav tako sem hvaležen našim ključarjem, ki na čelu z gospodarsko komisijo skrbijo za gmotno stanje župnije, saj ima naša župnija kar devet, in to v glavnem velikih cerkva, župnišče, mežnarijo v Ponikvah in mladinski center, dom starejših, dve kapeli in celo vrsto znamenj.

Skupno si prizadevamo, da bi vse bilo v kar se da najlepšem stanju. Hvala Bogu, vse cerkve so obnovljene in škoda se ne dela nikjer. Že dalj časa pa imam kot duhovnik, ki se veliko mudi v župnijski cerkvi in imam nadvse rad lepo bogoslužje, željo, da bi cerkev uredili tako, da bo bogoslužje možno opravljati lepo in bomo vsi čim lepše doživljali svete skrivnosti. Sedanja obnova notranjosti je bila narejena v času, ko so bile razmere bistveno drugačne, kot so danes. Pri krstih so bili samo starši in botri, zato je bilo lahko krščenje v krstilnici. Danes so krsti občestveno dejanje, ko naj bo navzočih čim več ljudi. Zato smo morali krstni kamen prestaviti v prezbiterij. Verouk je bil v tistem davnem letu 1972 ves v stranski zakristiji, zato smo dohod morali narediti s čim manj stopnic. Posledica tega pa je, da je več ni-vojev tal in zlasti ko pridejo duhovniki od drugod, se spotikajo, ali celo padajo zaradi raznih višin. Škof me redno, ko pride, opomni, naj to uredimo, da bo celoten prostor na istem nivoju.

Drug poseg bodo cerkveni sedeži – klopi. Te so še vedno prvotne, stare 160 let. Zaradi toplote so dvignjene za 20 cm, kar zlasti starejšim povzroča precej težav. Pod njimi je sedaj navadna zemlja, saj takrat nihče niti sanjal ni, da bi kdaj imeli lahko talno ogrevanje. Ker so klopi v tako dolgi zgodovini in v veliki uporabi precej »zdelane«, jih bomo skušali kar se da obnoviti, nekaj pa jih bo tudi manj, saj na žalost, razen za največje praznike, niso nikdar vse zasedene. Klopi bodo po obnovi na istem nivoju kot celotni tlak v cerkvi, pod njimi pa bo talno ogrevanje. Mnogi bi želeli, da bi celotni tlak bil podoben kot

v Velikih Laščah, kjer je vsa cerkev kot nova. Tu je imelo pomembno besedo varstvo za naravno in kulturno dediščino, ki želi ohraniti, kar je tudi prav, v cerkvah prvotne materiale. In naš kamniti tlak je kakovosten in lep. Bomo pa skušali kamnite plošče čim bolj poravnati in zmanjšati špranje med njimi, razbite nadomestiti s celimi in ob spovednicah, kjer je opeka, položiti kamen. Tako bo tlak enoten, lepši, predvsem pa bo lažje čiščenje, saj bo to možno tudi s strojem.

Ko sedaj veste, kaj načrtujemo, in da boste lažje razumeli, zakaj vse to, si vzemite čas in temeljito pogledjte po cerkvi, pa boste videli, da ja ta obnova potrebna. Vedeti moramo tudi, da cerkve niso muzeji in ne zgolj kulturni objekti, kjer se ohranja vse po starem, ampak so to svetišča, kjer se zbira božje ljudstvo, da tam na sodoben način, po sedaj veljavnih predpisih, opravlja sveto bogoslužje, s katerim časti Boga in se duhovno hrani. Pomislimo samo na naše hiše, kako so se samo v 60 letih spremenile.

Kot je prav, pa vas vse tudi zanima, kje bodo sredstva za to obnovo, ki bo kar nekaj stala. Naj povem najprej, da cerkev ne dobi nobenih subvencij ne od države ne od Vatikana, pač pa mora državi dajati davke, Vatikanu pa damo le polovico nabirke na praznik apostolov Petra in Pavla (približno 130 evrov). Kar smo dobili od denacionalizacije, smo v glavnem porabili za dom starejših, nekaj za gradnjo mladinskega centra, nekaj pa za različne obnove cerkvenih zgradb. Tako ima danes cerkev in duhovniki toliko denarja, kot ga darujete vi verniki. Zelo je krivično, da ne rečem nesramno, ko pripovedujejo, koliko ima Cerkev denarja, pogosto taki, ki za cerkve in duhovnike prav nič ne dajo. Vsi veste, da zaradi denarja ne odrečemo cerkvenega obreda: krsta, poroke ali pogreba nikomur. Spomnim se, kako sem pred 30 leti bil na obisku pri sosednjem župniku v Škocjanu in je prišel sin naročit pogreb za mater. Župnik mu je rekel: »Mamo bom pokopal, pravičnost pa zahteva svoje; če hočete, da ji bo zvonilo, boste morali mežnarju poravnati za vsa leta, ko niste nič prispevali zanj. Duhovnik opravi obred tudi, če zanj ne skrbite, mežnar pa tega ni dolžan.« Pri nas v farni cerkvi zvonijo vsem od takrat, ko smo se pogovarjali o novih bronastih zvonovih za vse brezplačno, saj domnevamo, da imate vsi vest in zato po svojih močeh skrbite za svoje cerkve in duhovnike. Do-

življamo pa tudi neverjetna presenečenja. Pred nekaj dnevi mi je žena iz struške župnije dala nekaj za biro. »Zakaj vendar?« sem jo vprašal. »Ker pridem večkrat k vam k maši in sodelujem celo v eni vaši skupini,« mi je odgovorila. Kako hvaležni znajo biti nekateri ljudje.

Koliko bo vse to stalo in kje bomo dobili denar?

Gradbena in obrtniška dela ter inštalacije, brez obnove klopi, bodo stala približno 75 tisoč evrov. Več kot polovico sredstev imamo že zbranih. Redne puščice in nabirke gredo za redne potrebe župnijskega življenja. Včasih pa vendarle kaj ostane in skrbno nalagamo za obnovo. Še posebej so to darovi ob pogrebih, ko mnogi darujete namesto cvetja rajnim za cerkev. Marsikdo pa tudi sicer rad da kak dar za potrebe cerkve in z leti se je kar nekaj nabralo. Nikogar ne bomo za to obnovo posebej bremenili, veseli pa bomo, če boste v zavesti, da je to naša cerkev, v kateri z veseljem častimo Boga in se duhovno prenavljamo in kot prijatelji srečujemo, mogli kaj prispevati. Lahko vam tudi povem, da se v Cerkvi zavedamo, da dajete darove za cerkev in duhovnike tisti, ki sami nimate izobilja, in kar darujete, sebi odtrgate. Zato delamo z denarjem skrajno premišljeno, je pa denar v Cerkvi stokrat blagoslovljen, ravno zato, ker ga dajo reveži. Oltar in ambon pa bom poravnal sam, saj sem nedavno dobil vrnjeno življenjsko zavarovanje, ki ga bom sedaj vložil v župnijsko cerkev.

Načrte za obnovo smo dali v potrditev nadškofijski umetnostni in gospodarski komisiji, ki bo dala zanjo besedo. Če bomo dobili dovoljenje, bomo poleti začeli z deli, ki bodo potekala postopoma. Najprej prezbitერი in prvi desni del klopi, nato levi in tako dalje.

Letos je postno pismo bolj gospodarsko, a tudi to spada pod naše skupne skrbi.

Če bomo zaupali v pomoč Boga in držali skupaj, bo tudi to materialno delo uspelo, Bogu v čast in nam v zadovoljstvo.

Vsem želim blagoslovljen postni čas in doživeto obhajanje velikonočnih skrivnosti, ki nam vsako leto pomagajo hrepeneti po obhajanju večne velike noči, ki nam jo je Jezus zaslužil in pokazal.

Vse prisrčno pozdravlja

vaš župnik